

PEPO SALAZAR

My pre-post End. (bla,bla,bla. ZZZZ)

Box 27 del Casal Solleric

13 d'agost a 8 de novembre de 2015

Direcció: Pilar Ribal

Comissari: Tolo Cañellas

Ajuntament de Palma, Fundació Palma Espai d'Art

i Fundació Banco Santander

L'artista basc Pepo Salazar colonitza l'espai amb una proposta empírica en què, des d'un lloc entre l'escultura i la instal·lació específica i a través del que podríem denominar tecnoaccionisme, du a terme un desplegament de símbols a mode de display disfuncional, en un entorn en el qual es presenten alguns elements antropomòrfics fàcilment recognoscibles (begudes energètiques, smileys, perruques...) que associam a certes idees preestablertes (consumisme, capitalisme, control de masses...).

Movent-se sempre en el terreny del contracultural, i d'una manera estèticament amable, enfronta l'espectador a una reflexió sobre en què ens hem convertit. Genera un mostrador que, en absència d'un missatge comercial clar, designa idees sobre les estructures, displays i altres mecanismes al nostre voltant que sota retòriques de "seguretat", confort i operativitat resulten estructures "discursives" i ideològiques, de vegades tant de control com de manipulació. Així mateix, s'hi parla de les interpel·lacions ininterrompudes a què se'ns sotmet, a la idea d'èxit i al requeriment d'hiperperformativitat i hiperconnexió per a, d'alguna manera, cridar l'atenció sobre els perills d'una demanda constant a la qual difícilment es pot respondre i que, en definitiva, produeix múltiples desequilibris.

Aquesta intervenció mostra una estètica molt propera a un dels darrer hypes de l'art contemporani, l'ultraponderat Post Internet (que té el seu moment culminant la tardor de 2014), al qual pot recordar, al qual de vegades se li circumscriu i del qual l'artista mateix no renega. Segons els postulats del moviment, Salazar és un visionari, ja que peces del 2005 (o fins i tot anteriors) ja el poden evocar. Aquesta espècies d'asincronia no redueix gens ni mica la vigència del seu discurs. I en aquesta eterna recerca d'enfrontar el subjecte amb si mateix, l'artista desdobra i disloca l'espai, i passa del lloc expositiu tancat i inaccessible que només pot ser observat sense donar peu a cap tipus d'interacció a un altre emplaçament (Traster 109*) situat en un altre punt de la ciutat, un traster situat en un pàrquing on s'ampliarà l'experiència expositiva convertint-la en absolutament relacional. Expansió a la ciutadania esdevé un off-site on es presenten dues peces, una d'escultòrica i una altra en format vídeo, on el públic activa l'obra de Salazar i s'hi enfronta directament formant-ne, literalment, part.

Pepo Salazar (Vitòria, 1972) treballa des de principis dels anys noranta principalment amb la instal·lació, el vídeo, la videoperformance, la fotografia i el so. Ha participat a diferents exposicions col·lectives i individuals com "Open Times" al DA2, Salamanca (2014); "Pop Politics. Activismo a 33 revoluciones" al CA2M, Móstoles (2013); "Descendants (better than star watchers. Farewell every minute. Iberner toujours). Thanks for all" a The Black Pillar, Madrid (2011); "PEPO SALAZAR. Walk among us" al Museu Artiun, Vitòria (2009); "Rich bitch with stinking slit" a la Galeria Upstream, Amsterdam (2006), i "Files" al MUSAC, Lleó (2004), entre moltes d'altres.

Actualment representa Espanya a la 56a edició de la Biennal de Venècia, juntament amb Cabello/Carceller i Francesc Ruiz (que també va participar a Box 27 aquest mateix any) amb el projecte Los Sujetos, comissariat per Martí Manen. Acaba de publicar la seva primera novel·la, La fiesta de los metales. Viu i treballa a París.

*Aquest espai s'activarà en dues ocasions: el dijous 13 d'agost (inauguració conjunta amb Box 27) i el dissabte 19 de setembre (Nit del Art 15).

Durant aquest període de temps també es podrà visitar concertant cita prèvia a través d'aquesta adreça:

trastero109@gmail.com

Tolo Cañellas

PEPO SALAZAR

My pre-post End. (bla,bla,bla. ZZZZ)

Box 27 del Casal Solleric
13 de agosto al 8 de noviembre de 2015
Dirección: Pilar Ribal
Comisario: Tolo Cañellas
Ajuntament de Palma, Fundació Palma Espai d'Art
y Fundación Banco Santander.

El artista vasco, Pepo Salazar coloniza el espacio con una propuesta empírica en la que, desde un lugar entre la escultura y la instalación específica y a través de lo que podríamos denominar tecno accionismo, realiza un despliegue de símbolos a modo de display disfuncional, en un entorno en el que se presentan algunos elementos antropomórficos fácilmente reconocibles (bebidas energéticas, smileys, pelucas) que asociamos a ciertas ideas preestablecidas (consumismo, capitalismo, control de masas).

Moviéndose siempre en el terreno de lo contracultural, y de una manera estéticamente amable, enfrenta al espectador a una reflexión sobre lo que nos hemos convertido. Genera un escaparate que, en su ausencia de mensaje comercial claro, designa ideas sobre las estructuras, displays y demás mecanismos a nuestro alrededor, que bajo retóricas de “seguridad”, confort y operatividad resultan estructuras “discursivas” e ideológicas, en ocasiones tanto de control como de manipulación. Asimismo se habla de las interpelaciones ininterrumpidas a que se nos somete, a la idea de éxito y al requerimiento de hiperperformatividad e hiperconexión, para, de algún modo, llamar la atención sobre los peligros de una demanda constante a la que difícilmente se puede responder y que en definitiva produce múltiples desequilibrios.

Esta intervención muestra una estética muy cercana a uno de los últimos hypes del arte contemporáneo, el ultra cacareado post Internet (teniendo su momento cumbre en otoño de 2014), al cual puede recordar, al que a veces se le circunscribe y del que el propio artista no reniega. Según los postulados del movimiento, Salazar es un visionario, puesto que piezas del 2005 (o incluso anteriores) ya pueden evocar. Esta suerte de asincronía no reduce un ápice la vigencia de su discurso. Y en esa eterna búsqueda de enfrentar al sujeto consigo mismo, el artista desdobra y disloca el espacio, pasando del lugar expositivo cerrado e inaccesible que sólo puede ser observado sin dar pie a ningún tipo de interacción, a otro emplazamiento (Trastero 109*) situado en otro punto de la ciudad, un trastero situado en un parking donde se ampliará la experiencia expositiva, convirtiéndola en absolutamente relacional. Expansión a la ciudadanía deviene un off-site donde se presentan dos piezas, una escultórica y otra en formato vídeo, donde el público activa y se enfrenta directamente a la obra de Salazar, formando, literalmente, parte de ella.

Pepo Salazar (Vitoria, 1972) trabaja desde principios de los años noventa principalmente con la instalación, el vídeo, la vídeo performance, la fotografía y el sonido. Ha participado en diferentes exposiciones colectivas e individuales como Open Times en el DA2, Salamanca (2014), Pop Politics. Activismo a 33 revoluciones en el CA2M, Móstoles (2013), Descendents (better than star watchers.Farewell every minute.Iberner toujours). Thanks for all en The Black Pillar, Madrid (2011), PEPO SALAZAR. Walk among us en el Museo Artiun, Vitoria-Gasteiz (2009), Rich bitch with stinking slit en la galería Upstream, Ámsterdam (2006) y Files en MUSAC, León (2004), entre muchas otras.

Actualmente representa a España en la 56 edición de la Bienal de Venecia junto a Cabello/Carceller y Francesc Ruiz (que también participó en Box 27 este mismo año) con el proyecto Los Sujetos comisariado por Martí Manen. Acaba de publicar su primera novela La Fiesta de los Metales.Vive y trabaja en París.

*Este espacio se activará en dos ocasiones: el jueves 13 de agosto (inauguración conjunta con Box 27) y el sábado 19 de septiembre (Nit del Art 15).

Durante este periodo de tiempo también podrá visitarse concertando cita previa a través de este email:
trastero109@gmail.com

Tolo Cañellas